

Arne Antonsson skrifur úr Sala, Miðsvöríki:

Føroysk ungfólk spælt sjónleik í Norðurlondum

Fimm føroysk ungfólk hava tær seinastu vikurnar ferðast runt í Norðurlondum í sambandi við Fenris III, ið er samnorðurlendskt ungdomssjónleikar-projekt. Tey komu aftur við Norrønu mánadagin.

Føroyavinurin Arne Antonsson skrifur javnan greinar um Føroyar til svensk bløð. Hann hevur annars starvast sum háskúllærari, men er nú farin frá við eftirløn. Tá ið Fenris III ferðaðist í Svøríki um Ólavssøkuna, varð m.a. spælt í býnum Sala í Miðsvöríki. Arne Antonsson býr í Sala, og hann skifti tá orð við tey fimm føroysku ungfólkini.

Hann hevur áður skrivað til Sosialin og hevur sent blaðnum samrøðuna, hann hevði við føroyingarnar, sum vóru við í Fenris III:

"Fenris III er eitt samnordiskt ungdomsteaterprojekt som støds av blant annat Nordiskt amatørteaterråd och Nordiska kulturfonden, med deltagare från sex nordiska amatörteaterföreningar och en från Sibirien.

Till ungdomsåret 1985 beslöt några människor att skapa ett samnordiskt ungdomsteaterprojekt. Det fick namnet Fenris.

Projektet hade sin premiär den 5. juli 1985 i Humle-

back i Danmark och spelades sedan i Sverige på Island och Färöarna.

Fenris II hade premiär 1989. Den gången var det drygt 100 ungdomar som spelade i Danmark, Norge, Finland, Sverige, Färöarna och Island.

Sommaren 1990 reste en del av Fenris II-ensemblen till Sibirien. De fick kontakt med amatörteaterföreningen Studia i Ulan Bator (cirka 6.000 kilometer öster

om Moskva). De är nu med i Fenris III.

Fenris III har totalt 80 deltagare. De har jobbat sedan 1991 tillsammans för att göra en gemensam föreställning. Projektet avslutas nu i sommar med en fem veckors lång turné i Island, Norge, Sverige och Danmark." (Citat från en programskrift.)

Sala i Sverige

Sala kommun i mellersta

Sverige har en huvudort, Sala stad med 13.000 invånare. Staden är främst känd för sin 500 år gamla silvergruva. Den är numera enbart en turistattraktion och får besökare från hela världen. Man kan göra nedstigningar på olika nivåer i gruvan.

I Sala finns en amatörteaterförening, Camaleonterna som representerar Sverige i Fenrisprojektet.

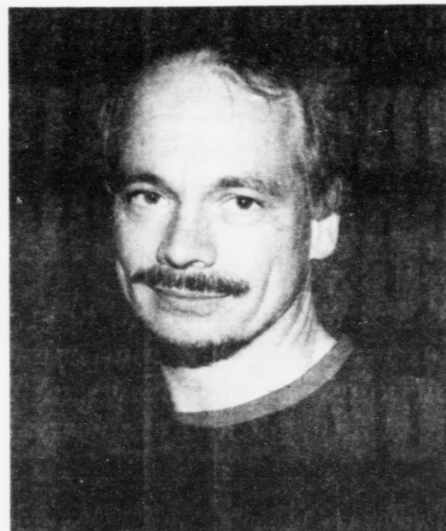
Under tiden 24-30 juli var Fenris III i Sala och spelade två föreställningar i ett tält i stadsparken.

Längtar till Ólavssøka

Eftersom jag bor i Sala kommun och under flera år haft täta förbindelser till Färöerna, beslöt jag mig för att träffa de fem ungdomarna i den färöiska gruppen Brim. Vi har mötts fyra gånger under veckan.

Första gången hade jag med mig de exemplar av Sosialurin, som jag fått under juli. Det blev populärt. Färöungdomarna hade ju varit hemifrån i fyra veckor. Särskilt intresserade var de av att läsa om förberedelserna inför Ólavssøka.

De fem färöiska deltagarna i Fenris III utanför teatertältet i Sala i Sverige. Från vänster: Kristianna Nordoy, Randi Holm, Beinta Jakobsen, Elin Ludvig och liggande med Sosialurin i handen Rúni Gaardlykke

Joachim Clausen från Humleback i Danmark är turnéledare och initiativtagare till Fenris

I en paus i repetitionerna läser Elin Ludvig Sosialurin

– Du förstår, vi skulle gärna velat vara hemma i Tórshavn nu, även om vi trivs mycket bra här, säger Rúni Gaardlykke, den ende mannen i gruppen.

Två av gruppmedlemmarna, Randi Holm och Kristianna Nordoy är veteraner. De var med redan i Fenris II och liksom var de med på resan till Ulan Ude.

– Hur har turnén varit så här långt, Randi?

– Jo, det har varit fint, men det är klart vi är trötta. Man blev ordentligt omskakad på bussfärderna på Island.

Vad blir det av oss och av världen?

Fenris III är en allvarlig för att inte säga mörk föreställning. Temat är den uråldriga kampen mellan ont och gott och det är långt ifrån alltid som det goda segrar.

– Det här är visuell teater säger den isländske instruktören Sigurthor Heimisson. Den kan vara svår att analysera. Spelet bygger på att du själv som publik upplever innehållet, budskapet.

Jag såg föreställningen av Fenris II 1989. Då kunde man klart märka gränslinerna mellan de olika ländernas bidrag. Det kan man inte denna gång. Allt är skickligt sammanvävt, även om de olika grupperna fortfarande har huvudansvar för var sin avsnitt.

Den färöiska gruppen står för några starka scener om

